

עפ"ג 30510-08-25 - אלול נגב אברהם נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עפ"ג 30510-08-25 עפ"ג 33922-08-25

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקש בעפ"ג
30510-08-25

המבקש בעפ"ג
33922-08-25

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשות לעיכוב ביצוע גזר הדין שניתן על ידי בית
המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופט א' סלע)
בת"פ 4073-12-20 מיום 02.07.2025
כ"ג באב התשפ"ה (17 באוגוסט 2025)
עו"ד דותן דניאלי

תאריך הישיבה:
בשם המבקש בעפ"ג
30510-08-25

בשם המבקש בעפ"ג
33922-08-25

בשם המשיבה:
עו"ד אורן סוקר

החלטה

1. לפניי בקשות לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופט א' סלע) בת"פ 4073-12-20 מיום 02.07.2025. בגדרו הושטו על המבקש בעפ"ג 30510-08-25 (להלן: נגב) ארבע שנות מאסר, לצד ענישה נלווית; ועל המבקש בעפ"ג 33922-08-25 (להלן: מזרחי) שלוש שנות מאסר, לצד ענישה נלווית.

רקע והשתלשלות העניינים

2. בתמצית שבתמצית, וכעולה מכתב האישום המתוקן: המבקשים לקחו חלק בפעילותה של רשת

עבריינית שהפיקה והפיצה אלפי חשבונות כוזבות בהיקף של מאות מיליוני שקלים. זאת, על-מנת ליצור מצג שווא בפני רשויות המס, וכך להכיר בהוצאות כוזבות וליהנות מהפחתה בהכנסתם החייבת במס. בתוך כך, המבקשים שימשו, בין היתר, כ'אנשי קש' של הרשת העבריינית ופעלו לשם הקמת חברה שכל מטרתה הייתה לשמש תשתית להוצאת החשבונות הכוזבות. המבקשים הגיעו להסדר טיעון עם המשיבה, במסגרתו הודו במיוחס להם בכתב האישום המתוקן והורשעו בשורה של עבירות לפי חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975; פקודת מס הכנסה [נוסח חדש]; וחוק העונשין, התשל"ז-1977. בהמשך לכך, הוגשו תסקירי שירות המבחן בעניינם של המבקשים, מהם עלה כי נגב התקשה לקחת אחריות על חלקו בביצוע העבירות, וזאת לצד הבעת מוטיבציה שלילית לשינוי אורחות חייו. אשר למזרחי, נוכח מצבו הנפשי ונכונותו לקחת חלק בהליך טיפולי, הוגש תסקיר משלים במסגרתו הודגשה התרשמותו החיובית של שירות המבחן בעניינו. בתוך כך צוין, כי מזרחי משתף פעולה עם שירות המבחן; וכן כי הפסיק את השימוש בסמים. על-כן, הומלץ בעניינו של מזרחי על הטלת עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, לצד הטלת צו מבחן.

3. במסגרת גזר הדין עמד בית המשפט על פגיעתן החמורה של עבירות מס בקופה הציבורית. הודגש, כי ברירת המחדל במקרים כגון דא היא הטלת עונש מאסר לתקופות לא קצרות, לצד השתתפות קנסות כבדים. עוד הוטעם, כי נוכח חומרת המקרה מושא עניינו, ההצדקות הניצבות ביסוד מדיניות הענישה האמורה מקבלות משנה תוקף. בית המשפט עמד על חלקם של המבקשים בפעילותה של הרשת העבריינית - קרי, על כך שהם לא היו אלה שיזמו והובילו את אותה פעילות, אלא ביצעו את שהוטל עליהם על-ידי אחרים. אשר על כן, נקבע מתחם של שלוש עד שש שנות מאסר בעניינו של נגב; ושל שלוש וחצי עד שבע שנות מאסר בעניינו של מזרחי. לאחר שנתן דעתו לשיקולים אלה ואחרים, לרבות האמור בתסקירי שירות המבחן, בית המשפט מצא למקם את עונשו של נגב במחצית מתחם העונש ההולם, כך שהושתו עליו ארבע שנות מאסר לצד ענישה נלווית; ובעניינו של מזרחי נמצא כי יש למקם את עונשו בתחתית המתחם ואף לחרוג לקולה, כך שהושתו עליו שלוש שנות מאסר לצד ענישה נלווית.

4. מכאן הבקשות שלפניי. בבקשתו של נגב נטען כי יש להורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר והקנס בסך של כחצי מיליון ש"ח שהוטלו עליו, שכן עונשים אלה מפליגים בחומרתם ואינם מצויים בהלימה לחלקו בביצוע העבירות בהן הורשע. כן צוין, כי במשך שנתיים עמד בתנאים המגבילים שהוטלו עליו, עובדה אשר לשיטתו תומכת גם היא בהיענות לבקשה. בבקשתו מזרחי עתר לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהוטל עליו, תוך שנטען כי "נסיבותיו האישיות וחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות" תומכים בקבלת הבקשה דנן. בדיון שהתקיים לפניי, חזרו באי-כוח המבקשים על טענותיהם לעיל, כאשר בא-הכוח של נגב הדגיש כי בגזר הדין נפלו שגיאות משפטיות מובהקות; ובא-הכוח של מזרחי טען כי בית המשפט המחוזי לא נתן את המשקל הראוי להמלצת שירות המבחן בעניין מרשו.

5. המדינה מצידה טענה כי אין מקום לחרוג מהכלל לפיו ריצוי העונש יעשה באופן מידי. בהקשר זה הפנה בא-כוח המדינה להחלטות דומות שניתנו על-ידי בית משפט זה מהן נלמד, לשיטתו, כי העונשים שהושתו על המבקשים אינם מצדיקים, כשלעצמם, היעדרות לבקשות לעיכוב ביצוע העונש. עוד הובהר כי המדינה לא מקלה ראש בנסיבותיו האישיות של מזרחי, לרבות טענותיו בדבר מצבו הנפשי הרעוע, אולם נטען כי נסיבות אלה הובאו בחשבון עת נגזר דינו בחריגה לקולה ממתחם העונש ההולם.

דין והכרעה

6. כידוע, ברירת המחדל היא כי מי שהורשע ונגזר דינו יחל לרצות את עונשו באופן מידי; ואילו עיכוב ביצוע העונש הינו חריג לכלל, שיעשה במקרים חריגים ובנסיבות מיוחדות, כאשר על בית המשפט ליתן משקל, בין היתר, לשיקולים הבאים: חומרת העבירה שבוצעה ונסיבות ביצועה; משך תקופת המאסר; טיב הערעור וסיכויי הצלחתו; עברו הפלילי של המבקש; נסיבותיו האישיות; התנהלות המבקש במהלך ההליכים שהתנהלו נגדו; וכן לשאלה האם הערעור תוקף את הכרעת הדין או גזר הדין (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241, 277-282 (2000)).

7. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים, אלה שבכתב ואלה שבעל-פה, הגעתי למסקנה כי דין הבקשות להידחות אף מבלי להידרש לסיכויי הערעורים.

8. כאמור לעיל, המבקשים הורשעו בהתאם להודאתם בעבירות מס חמורות ביותר שמדיניות הענישה הנהוגה בהן היא מאסר לא מבוטל מאחורי סורג ובריח; "כבר נאמר פעמים רבות, כי אין בין גוזל כספי הפרט לבין גוזל כספי הציבור ולא כלום. אלה גם אלה חטאם רב הוא, ואלה גם אלה ראויים, בנסיבות המתאימות, למיצוי הדין הן בעונשי מאסר ממשיים והן בקנסות כספיים מכבידים" (ע"פ 522/82 עאזם נ' מדינת ישראל, פ"ד לו(4) 411, 414 (1982); וראו החלטתי בעפ"ג 39710-02-25 פרסר נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (20.02.2025)). יתרה מזאת, במקרה דנן, העבירות נעברו כחלק מפעילותה של רשת עבריינית מתוחכמת, שפעלה במשך מספר שנים ובהיקפים של כמעט חצי מיליארד ש"ח. הגם שהמבקשים לא היו אלה שהובילו וניהלו את אותה רשת עבריינית, הם לקחו חלק פעיל בפעילותה, וכפי שציין בית המשפט המחוזי "חלק בידעה ממשית וחלק תוך עצימת עיניים, ואף קיבלו על כך שכר". זאת ועוד, בענייננו יש לתת את הדעת לכך שהערעורים מכוונים אך נגד גזר הדין, ולכך שמדובר במאסר בפועל בן מספר שנים ולכן החשש מכך שדחיית הבקשות דנן תאיין את הערעורים - פוחת, אף אם אלה יתקבלו באופן חלקי (ראו והשוו: ע"פ 892/23 זערורה נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (05.02.2023)).

9. הבקשות לעיכוב ביצוע נדחות אפוא. לצד האמור, ולפנים משורת הדין, מועד התייצבותם של המבקשים לריצוי עונשם נדחה עד ליום 02.09.2025. המבקשים יתייצבו בתאריך זה, עד השעה 10:00, בימ"ר ניצן או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותם תעודת זהות או דרכון. על המבקשים לנצל שהות זו לשם ביצוע מיון מוקדם במידת האפשר.

ניתנה היום, כ"ד אב תשפ"ה (18 אוגוסט 2025).

חאלד כבוב
שופט

עמוד 3

